

PENSUMBESKRIVELSE I Z O N E T E R A P I

INDHOLDSFORTEGNELSE

	Side
Forord.	2
Formålsbeskrivelse	2
Liste over adfærdstermer	2
 <u>EKSAMEN.</u>	
Den skriftlige prøve	3
Den praktiske prøve	3
Journal	4
 <u>ZONETERAPIENS HISTORIE OG TEORI.</u>	
Zoneterapiens historie	6
Zoneterapiens dag	6
Definition på zoneterapi	6+7
Reflekszonernes placering	7
 <u>SYGDOMSFORSTÅElsen.</u>	
Den visuelle diagnose	8
Meridianlæren	8
 <u>BEHANDLINGEN.</u>	
Terapeutens påklædning og adfærd	9
Journalføring	9
Blodtryksmåling	9
Tydning af fodens tilstand	9
Opvarmning	10
Behandlingsteknik	10+11
 <u>AFSLUTNING PÅ BEHANDLINGEN.</u>	
Reaktioner på behandlingen	11

FORORD.

Pensumbeskrivelsen er udarbejdet til brug for skolen i forbindelse med tilrettelæggelsen af undervisningen, for opgavestillerne i forbindelse med udarbejdelsen af eksamensopgaver og for dig som skal til eksamen i faget.

Da der sker stadige udviklinger indenfor zoneterapien og da zoneterapeuternes rolle i det fremtidige behandlesystem stadig ændres, vil der løbende være behov for justeringer af form og indhold. Der opstår nye erkendelser indenfor både den etablerede og den alternative forskning, og fra samfundet vil der vise sig nye krav og forventninger.

s.1 d

FORMÅLSBESKRIVELSE.

Formålet med undervisningen er, at uddanne eleverne til professionelt at kunne behandle klienter med zoneterapi.

Formålet søges opnået ved:

- at eleven opnår et grundigt kendskab til reflekszonernes placering og en god behandlingsteknik.
- at eleven opnår en alternativ sygdomsopfattelse, som er baseret på en holistisk menneskeopfattelse.
Herunder indgår den visuelle diagnose, meridianlæren, psykologi, kost samt biopaternes lære om sygdomsfaserne.
- at eleven opnår en god evne til at kombinere den indlærte behandlingsteknik samt den traditionelle- og alternative sygdomsopfattelse, således at der kan foretages en lødig behandling af et givet klientproblem.

Hvorvidt ovenstående formål er nået af eleverne testes under eksamenerne i Zoneterapi.

LISTE OVER ADFÆRDSTERMER.

I pensumbeskrivelsen er nedenstående adfærdstermer anvendt, for at præcisere det niveau, hvorpå de enkelte emner skal indlæres:

”angiv” ”beskriv” ”indtegn”

angiv: bruges, når der ønskes et kort svar, f.eks. de enkelte ord, sætninger eller remser der er givet i pensumbeskrivelsen.

beskriv: bruges, når der ønskes en udførlig beskrivelse af begreberne.

Indtegn: bruges for at belyse forståelse af f.eks. meridianer, reflekszoner, med en nøjagtighed der svare til pensum.

Denne indskrænkning gør, at man overalt i pensumbeskrivelsen skal læse som ”angiv” og som ”beskriv”, og ”indtegn”.

Eksamen:

Eksamen består af en skriftlig prøve og en praktisk/mundtlig prøve.

Skriftlig prøve sammensættes efter følgende regler:

54% zoneterapi

20% meridianlære (organuret, 5-elementloven)

15% kost

05% organrelaterede muskler

05% psykologi

01% orientalsk diagnose

Regler ved skriftlig zoneterapi eksamen.

Ved indstilling til eksamen i zoneterapi foregår dette via skolen.

Eleven har i alt 3 forsøg, disposition for denne regel kan søges.

Varighed ved skriftlig eksamen er 3½ time. Alle svarark skal være gennemslagsark, eksamensvagten sender forsiden til beskikket sensor, gennemslagsarket er til læren, et eksamenssæt + rettevejledning medsendes til censor. Lærer og censor retter begge opgaverne, herefter afholdes telefonmøde om resultaterne, og er der uenighed om eleven skal bestå er censors afgørelse gældende.

Opnået point oplyses ikke til eleven, der oplyses bestået eller ikke bestået.

Eleven kan klage over resultatet til skolen senest 3 dage efter eksamen.

Praktisk eksamen ligger normalt ca. 14 dage efter skriftlig eksamen.

I den skriftlige prøve kan der max. opnås 100%, minimum 2/3 (67 point) skal være bestået før eleven indstilles til praktisk/mundtlig eksamen.

En skoles ansat personale, det vil bl.a. sige også skolelederen eller anden underviser på skolen, kan være tilsynsførende ved de skriftlige eksamener på skolen i – dog med den undtagelse, at underviseren / lederen ikke må være tilsynsførende ved egne undervisningshold.

Den tilsynsførende tjekker navnene på eleverne ved start af eksamen. Den tilsynsførende må ikke være behjælpelig med besvarelse af eksamensopgaverne.

Opgaven i zoneterapi må udleveres til eleven efter endt eksamen, går man før eksamenstiden er udløbet, kan opgaver og notatpapir afhentes efter endt eksamen.

Praktisk/mundtlig eksamen:

Eleven afleverer til skolen udvidet journal efter gældende regler obs. Se nedenstående regler.

Ved praktisk eksamen eksamineres eleven i journalen, eksamens klienten medvirker ved eksamen, og zoneterapibehandlingen foregår på klienten.

Dumper eleven ved praktisk eksamen, kan lærer og censor på eksamensdagen afgøre om der skal laves nyt projekt inden ny eksamination.

Udvidet journal i.f.m. zoneterapieksamen.

Hver elev finder en fremmed klient, som skal indgå i et behandlingsforløb på mindst 6 behandlinger. Behandlingerne skal ligge udenfor undervisningstiden, og elev / klient aftaler selv tid og sted.

Journalen skal omfatte følgende:

Zoneterapi
Meridianlære (organuret, 5-elementloven)
Kost
Organrelaterede muskler
Psykologi
Orientalsk diagnose

Indeholder journalen ikke 2/3 dele af ovenstående krav, kan eleven ikke indstilles til den praktiske eksamen.

Efter hver behandling skriver eleven om visuelle iagttagelser, ømme zoner, reaktioner, selve zoneterapibehandlingen osv., samt evt. gode råd omkring kost og levevis generelt.

Senest efter 3. behandling foretager eleven en sygdomsvurdering m.h.t. meridianlære og 5-elementloven, således at de videre behandlinger kan tage udgangspunkt i denne ” diagnose ”. Ud fra den sygdomsvurderingen opstilles et konkret kostforslag med tilhørende vejledning om vitaminer, mineraler og naturmedicin, mens elementet skal bruges til at forstå sygdomsudviklingen, årsagssammenhænge og klientens følelsesmæssige ubalance.

Journalen afsluttes med en udførlig konklusion.

Omfanget af opgaven er på minimum 10 sider og max 20 sider. Opgaven skal være maskinskrevet skrifttype 12, som afleveres til skolen i to eksemplarer ved den skriftlige prøve – eller 14 dage før praktik eksamen. Omfanget af opgave er beskrivelse af 6 behandlinger.

Under prøven tager samtalen mellem lærer og elev udgangspunkt i journalen, idet eleven skal være parat til at redegøre for sine forslag og vurderinger. Eleven skal dog også være opmærksom på, at der naturligvis kan forekomme spørgsmål i hele zoneterapipensum, dog kun i forhold til journalen. Den efterfølgende behandling vil ligge i naturlig forlængelse af samtalen.

Regler ved praktisk eksamen.

Lærer fører eksaminationen og censor indgår naturligt heri, med spørgsmål, kommentarer og gode råd. Efter eksaminationen af den enkelte elev votere censor og underviser. Opnås der ikke enighed er det censor der har det afgørende ord.

Sensor har kompetence til en overordnet vurdering af eleven , herunder skønne om eleven opfylder krav ang. journalføring.

Sygeeksamen: Der afholdes ikke sygeeksamen.

Ved sygdom på eksamensdagen kan der ansøges om dispensation for reglen om, at man højst må indstille sig 3 gange til eksamen. Eleven sender senest 2 dage efter eksamensdagen skriftlig meddelelse til skolen. Bliver man syg under eksamen, henvender man sig til tilsynsførende. Tilsynsførende meddeler skolen, hvis eleven har afbrudt eksamen på grund af sygdom.

Ordblindeeksamen.

Medskriver tilbydes ved eksamen i anatomi / fysiologi, sygdomslære og skriftlig zoneterapieksamen, i separat lokale.

Eksamensvarigheden er en halv time længere end den officielle eksamenstid. Afholdes samme dag med samme starttidspunkt som den ordinære eksamen.

Ved eksamenstilmelding anføres ” ordblind ”.

Sygeeksamen afholdes ikke.

Censorkorps ved zoneterapieksamen.

Censor beskikkes fra skolen.

Undervisere i zoneterapi kan indgå når skolelederen vurderer, at underviseren er klar til dette arbejde.

Censor skal have undervisningserfaring fra mindst et hold elever, have fulgt eleverne til eksamen og have foretaget eksamination.

Censor skal være aktiv og være bevidst om faget og gældende regler.

Når ovenstående krav er opfyldt kan skolelederen indstille underviseren til censorjobbet.

ZONETERAPIENS HISTORIE OG TEORI.

Zoneterapiens historie.

- Eleven skal kunne
- angive at zoneterapien har rødder tilbage til Indien, Kina, Egypten og indianerne.
 - angive, at man har fundet vægmalerier af zoneterapibehandling i det antikke Ægypten,
 - angive, at den amerikanske øre- næse og halslæge William Fitzgerald anses for den moderne grundlægger af zoneterapien, og at han startede dette arbejde omkring 1902, samt angive, at han hovedsagelig arbejdede på hændernes reflekszoner,
 - angive, at den amerikanske massøse Eunice Ingham tog hans ideer op, og grundlagde teorien om reflekszonernes placering på fødderne, stort set som vi kender dem i dag,
 - beskrive, hvornår og hvorledes zoneterapien kom til Danmark.

Zoneterapien i dag.

- Eleven skal kunne
- beskrive det væsentligste af indholdet i Kvaksalveriloven, lægelovens § 23 – 27,
 - Herudover bør eleven kende basal sundhedslovgivning, herunder autorisationslovenes bestemmelser om forbeholdt virksomhed.

DEFINITION OG FORKLARING PÅ ZONETERAPIEN.

- Eleven skal kunne
- angive en definition på zoneterapi,
Zoneterapi er en behandlingsform, et håndværk som overvejende udføres på fødderne og virker fremmende på helbredelsesprocessen, idet den styrker menneskets selvhelbredende kræfter.
 - angive forklaringer på nogle mulige årsager til zoneterapiens virkning.

Reflekszonernes placering.

- Eleven skal kunne
- beskrive Fitzgeralds system, hvor den menneskelige krop inddeles i 10 Vertikale zoner,
 - beskrive den horisontale inddeling af den menneskelige krop i 3 kropszoner,

- beskrive, hvorledes ovenstående kropsinddeling kan anvendes til at lokalisere refleksområderne til kroppens organer på fødderne,
- angive, at reflekszonernes placering, således som de præsenteres i det følgende, ikke er entydigt bestemte.
Ligesom to personers nyrer kan ligge i forskellige højder over taljen, således kan deres reflekszoner også være placeret højere eller lavere på fodsålen.
Reflekszonernes placering i pensumbeskrivelsen vil svare til, hvorledes Organerne er placeret på en "normal" person.

For at lette beskrivelsen af en given zoneterapibehandling, samles reflekserne i forskellige "systemer".
Systemerne.

Eleven skal kunne angive de følgende systemer:

<u>Urinvejssystemet:</u>	Nyrer, Urinleder, Blære, Urinrør, Lukkemuskel.
<u>Udrensningen:</u>	Lunger, Lunge- og brystmuskulatur, Lever, Galdeblære, Milt, Mellemgulvsmuskel, Nyrer, Urinleder, Blære, Urinrør, Lukkemuskel, Tyktarm, Endetarm, Lukkemuskel.
<u>Fordøjelsessystemet:</u>	Mund, Spiserør, Mavemund, Mavesæk, Maveport, Lever, Galdeblære- galdegang, Toldfingertarm, Bugspytkirtel, Milt, Tyndtarm, Ileoceaccklap, Tyktarm, Olesens punkt, Endetarm, Lukkemuskel.
<u>Hjerte / kredsløb:</u>	Hjerte, Indirekte hjerte, Øvre kredsløb, Milt, Portåresystem, Olesens punkt, Nedre kredsløb, Lever, Kredsløbsregulerende punkter.
<u>Luftvejssystemet:</u>	Næse, Pandehule, Svælg, Luftrør, Bronchier, Lunger, Lunge- og brystmuskulatur, Mellemgulvsmuskel, Solar Plexus, Bihuler, Respirationscenter, Astma / allergipunkt, Det eustakiske rør.
<u>Lymfesystemet:</u>	Lyskekanal, Nedre lymfe, Betændelsespunkt, Blindtarm, Nedre tømningpunkt, Mælkebrystgangen, Milt, Armhulekirtler, Brislen, Øvre tømningpunkt, Øvre lymfe, Mandler.
<u>Sanseorganer:</u>	Mund, Næse, Søvncenter, Ører, Ligevægtscenter, Øjne, Tårekanaler, Talecenter.
<u>Hormonsystemet:</u>	Pinealkirtel, Hypothalamus, Hypofyse, Skjold / biskjoldbruskkirtel, Brislen, Brystkirtler, Binyrer, Bugspytkirtel, Æggestokke / testikler, Æggeleder / sædstreng, Livmoder / blærehalskirtel, Underlivsområde / muskulatur, Indirekte område til underliv.
<u>Nervesystemet:</u>	Hypothalamus, Storhjerne, Lillehjerne, Trigeminus nerve, Nervus Vagus, Den forlængede rygmarg, Nervebundet til halshvirvler,

Z 03 / 00

Nervebundet til brysthvirvler, Nervebundet til lændehvirvler,
Nervebundet til korsbenshvirvler, Olesens punkt, Iskiasnerve,
Den sympatiske grænsestreg, Solar Plexus, Sekundær rygmarvsnerve.

Knoglesystemet: Rygsøjlen (hals-, bryst-, lændehvirvler, korsben, haleben), Nakke,
Kraniebund, Processus mastoideus, Tindingeben, Isse,
Skulder- hånd og håndled, Kraveben (+ ovenpå), Skulderblad,
Under- og overarm, Albue, De 3 knæ reflekser, Lår og underben,
Hofteled og fod, Hofteområde, Bækkenbund, Symfyse / skamben,
Brystben, Ribben, Tænder.

Reflekszonerne.

Eleven skal kunne angive disse, såvel på en fodplanche som på en klientfod.

SYGDOMSFORSTÅElsen.

Sygdomsbalance.

Den traditionelle patologiske forståelse af sygdommen i et givet sygdomsbillede, skal der kort kunne gøres rede for ved den praktiske prøve.

Den visuelle diagnose.

Diagnosen af et givet klientproblem ved simpel iagttagelse er universal. Den kan benyttes på såvel spædbørn som på voksne, der er så syge, at de ikke kan udtrykke sig. Den giver mulighed for en førsteforståelse af klientens tilstand, og den støtter sig alene på terapeutens iagttagelsesevne, intuition og erfaring.

Den visuelle diagnose indgår derfor i uddannelsen som en.

Eleven skal kunne gøre rede for de emner, der indgår i denne pensumbeskrivelse, og kunne inddrage diagnosen i sin sygdomsforståelse.

Meridianlæren.

Meridianlæren er en kinesisk filosofi, som inddrager mennesket i sin helhed ved at opfatte sygdom, som en energiblokering i meridianerne.

Der er her tale om en holistisk sygdomsopfattelse, hvor iagttagne sammenhænge mellem ubalancer i områder af kroppen, som ligger langt fra hinanden og som fysiologisk set ikke skulle have noget med hinanden at gøre, bliver ”forståelige”.

Hermed åbnes op for en ny indfaldsvinkel til sygdomsforståelse og behandling.

Eleven skal kunne gøre rede for de emner, der indgår i denne pensumbeskrivelse og kunne inddrage meridianlæren i diagnosen og behandlingsplanlægningen af et givet sygdomsbillede.

Omkring et vilkårligt givet sygdomsbillede skal eleven kunne gøre rede for de aspekter indenfor den visuelle diagnose, meridianlæren og kostterapien der kan være af betydning.

Eleven skal fra den visuelle diagnose være bekendt med, at f.eks. et tyktarmsproblem som forstoppelse ses som fedtet og uren hud, spec. I den øverste del af panden og som ødematøst væv omkring kindbenene.

Eleven skal fra undervisningen i meridianlæren vide, at forstoppelse er et tegn på overenergi i tyktarmen.

Meridianen, og at regelmæssige toiletbesøg netop i den periode af døgnet, hvor denne overenergi er størst, meget ofte vil bringe tarmen i gang igen.

Eleven skal vide, at der ifølge organuret er maximumenergi i tyktarmsmeridianen i tidsrummet kl. 05.00 – kl. 07.00 om morgenen.

Eleven skal fra undervisningen i kostterapi vide, at en klient med forstoppelse bør neddæmpe sit indtag af animalske proteiner og helst helt undgå produkter lavet af hvidt sukker og hvidt mel. I stedet anbefales grøntsager og grovbrød med mange kostfibre, rigeligt med vand og tilskud af samtlige B- vitaminer.

BEHANDLINGEN.

Terapeutens påklædning og adfærd.

- Eleven skal
- hilse på klienten, være smilende og imødekommende,
 - være ren og diskret i sin påklædning, og have velsoignerede hænder,
 - holde sminke og smykker på et minimum,
 - kunne beskrive en rigtig lejring af klienten
 - kunne beskrive og efterleve foreningens etiske regler.

Journalføring.

- Eleven skal
- kunne beskrive formålet med en journalføring ud fra følgende hovedpunkter:
 - a. totalbillede af klienten
 - b. opstilling og ændring af behandlingsplan
 - c. åben eller lukket journal
 - kunne gøre rede for journalens hovedindhold

Blodtryksmåling.

- Eleven skal
- kunne foretage en blodtryksmåling, og gøre rede for forløbet og resultatet af denne.

TYDNING AF FODEN TILSTAND.

- Eleven skal
- kunne angive, at en forandring i fodens skelet betyder en forstyrrelse i reflekszonernes energetiske tilførsel, samt beskrive dette nærmere for:
 - a. platfod
 - b. hallux valgus
 - c. hammertær
 - kunne angive, at unormaliteter i huden, som f.eks. revner, vorter, fodsvamp,

ligtorne, vabler, skæl, fodsved, hård hud og hævelser, er tegn på belastede organzoner , og kunne angive den belastede organzone svarende til en unormalitet på et tilfældigt sted på foden.

Opvarmning.

- Eleven skal kunne
- angive, at en behandling altid starter med en opvarmning.
 - angive, at en opvarmning består af en venepumpeterapi på fod og underben , samt en blødgøring af fodens muskler, sener og led.
 - angive, at en opvarmning afsluttes med en åndedrætsøvelse, hvor klienten foretager nogle mellemgulvsåndedræt samtidig med at der trykkes blidt på solar- plexusreflekserne
 - udføre en opvarmning, svarende til den på næste side anførte.

BEHANDLINGSTEKNIK.

- Eleven skal kunne
- angive og vise, at man under behandlingen aldrig må slippe den fysiske Kontakt med klienten,
 - angive og vise, at man under behandlingen kan veksle mellem brugen af tommelfinger og de øvrige fingre,
 - angive og vise, at man altid støtter den behandlede fod med den hånd, som ikke arbejder på reflekserne,
 - angive, at brugen af kunstige redskaber er forbudt i zoneterapi,
 - angive, at brugen af creme er op til den enkelte behandler,
 - angive og vise, at en behandling skal varieres mellem konstant tryk på reflekszonerne og beroligende, masserende strygninger, således at behandlingen virker dynamisk og flydende,
 - angive og vise, at man ved at anvende det samme tryk forskellige steder på foden udløser forskellige reaktioner, og dermed her mulighed for at skelne mellem belastede og ikke- belastede organer,
 - angive, at akutte smerter kan behandles med et sedativt tryk, dvs. et beroligende og smertestillende tryk af 1 – 2 minutters varighed,
 - angive, at en rytmisk, bølgeagtig behandling stimulerer organerne, og peristaltikken i det rytmiske system.
mens et konstant og ubevægeligt tryk har en beroligende og regulerende virkning,
 - angive og vise, at man aldrig må overskride grænsen for ”det

velgørende smertefulde” under en behandling,

- angive, at et for voldsomt tryk kan virke blokerende og give spændinger,
- angive og vise, at tempoet og trykkets styrke afpasses efter klientens tilstand,
- angive, at det er terapeuten der bestemmer intervallet mellem behandlingerne udfra klientens reaktioner og sygdoms billede.

AFSLUTNING PÅ BEHANDLINGEN.

Kostvejledning.

Kosten er et væsentligt element i såvel udviklingen af sygdom som sygdomsbehandlingen. Derfor skal en zoneterapibehandling afsluttes med en kostvejledning.

Eleven skal bl.a. kunne vurdere, om ét eller flere af ”dagligdagens luner”, dvs. kaffe, alm. te, alkohol, hvidt sukker, hvidt mel og hvidt salt kan have en væsentlig, belastende indvirkning på et givet sygdomsbillede.

Kostterapien skal kunne gøre rede for de emner der indgår i denne pensumbeskrivelse, således at eleven kan vurdere lødigheden af en given kost og kunne rådgive klienten kostmæssigt på baggrund af det givne sygdomsbillede.

Reaktioner på behandlingen.

Eleven skal kunne gøre rede for de reaktioner, som kan følge efter en zoneterapibehandling.

- Eleven skal kunne
- angive forskellige former for psykiske reaktioner,
 - angive udrensessymptomer fra hud, nyrer, tarm, næse / svælg og skede,
 - angive forventningerne om betændelsesreaktioner eller allergi-reaktioner ved behandling af sygdomme i fase 5 og 6.